

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1959/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији су заједнички пуномоћници Јелена Галић и Сандра Јовичић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Ресор јавне безбедности, Одред жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 679/19 од 25.02.2019. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 679/19 од 25.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 679/19 од 25.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1953/2016 од 07.12.2018. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности, истакнут од стране тужене. Делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима, по основу додатка на зараду за ноћни рад и разлике припадајуће и исплаћене накнаде трошкова превоза, исплати новчане износе са законском затезном каматом, као и обрачунату законску затезну камату, како је изреком наведено, а у односу на тужиоца АА и по основу рада у дане државних празника са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Одбијен је део тужбеног захтева тужилаца ради исплате разлике између припадајуће и исплаћене накнаде трошкова превоза, преко досуђених износа до траженог износа, како је изреком наведено. Обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка исплатом укупног износа од 172.242,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђени износ на име парничних трошкова за период од подношења тужбе до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 679/19 од 25.02.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности и у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за исплату увећане зараде по основу рада ноћу и у дане државних празника, као и о припадајућој накнади на име трошкова превоза, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом тужене указује, а које је изражено у више одлука Врховног касационог суда.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој парници тужилац АА је поднео суду 09.12.2016. године, а вредност предмета спора у тужби је 120.000,00 динара, док је тужилац ББ суду поднео тужбу 23.12.2016. године, а вредност предмета спора у тужби је 170.000,00 динара. Поднеском од 12.06.2018. године тужиоци су снизили тужбене захтеве, а вредност предмета спора која се ревизијом побија износи, у односу на тужиоца АА 74.990,58 динара, а у односу на тужиоца ББ 124.663,08 динара.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**